

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวานพอได้มาเพื่อสอนศิลปะทางจิตวิญญาณแก่ลูก ด้วยศิลปะนี้ลูกจะขึ้นไปเหนือดวงอาทิตย์และดวงจันทร์สู่ที่อาศัยของความสงบ

คำถาม: อะไรคือความแตกต่างระหว่างผู้ที่มีความภูมิใจในวิทยาศาสตร์ของเขา และผู้ที่มีความภูมิใจในความเยียบสงบของพวกเขา?

คำตอบ: ผู้ที่มีความภูมิใจในวิทยาศาสตร์ของเขาใช้จ่ายเงินทองมากมายเพื่อที่จะไปยังดวงจันทร์และดวงดาวต่าง ๆ พวกเขาเสี่ยงภัยต่อร่างกายของพวกเขา และกลัวว่าจรวดของพวกเขาอาจจะตก ลูกๆ ผู้ที่มีความภูมิใจในความเยียบสงบของลูกจะไปเหนือดวงจันทร์และดวงดาวเข้าสู่ดินแดนสูงสุดโดยไม่มีค่าใช้จ่ายใดเลย ลูกไม่มีความกลัวใดเลยเพราะลูกละทิ้งร่างกายของลูกไว้ที่นั่นและไป

โอม ซานติ พ่อทางจิตหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูก ลูกๆ ทางจิตวิญญาณ ลูกๆ เฝ้าแต่ได้ยินว่านักวิทยาศาสตร์ยังคงเพียรพยายามที่จะไปยังดวงจันทร์ ผู้คนเหล่านั้นใช้เงินมากมายเพียงเพื่อพยายามไปยังดวงจันทร์แต่พวกเขาก็ยังมีความกลัวมากมายในการไปที่นั่น เวลาหนึ่งคิดเกี่ยวกับตัวลูกเอง! อะไรคือสถานที่อยู่อาศัยของลูก? พวกเขาไปยังดวงจันทร์แต่ลูกไปเหนือแม้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ตรงไปสู่ดินแดนสูงสุด เมื่อผู้คนเหล่านั้นขึ้นไปที่นั้น พวกเขาได้รับรางวัลเป็นเงินมากมาย ภายหลังพวกเขาได้กลับจากการเดินทางสู่พื้นดินพวกเขาได้รับของขวัญจำนวนหลายแสน พวกเขาเสี่ยงชีวิตของเขาเมื่อขึ้นไป พวกเขามีความภูมิใจในวิทยาศาสตร์ของเขา ลูกมีความภูมิใจในความเยียบสงบของลูก ลูกรู้ว่าลูกดวงวิญญาณกำลังจะกลับสู่ดินแดนแห่งความสงบของลูกหรือธาตุบราห์มา ดวงวิญญาณคือ ผู้ที่ทำทุกสิ่ง ดวงวิญญาณเหล่านั้นก็ขึ้นไปพร้อมร่างกายของเขาซึ่งเป็นอันตรายมาก พวกเขากลัวการตกลงมาจากเบื้องบนและกลัวการตาย ทั้งหมดนั้นเป็นศิลปะทางวัตถุ พ่อกำลังสอนศิลปะทางจิตวิญญาณแก่ลูก ด้วยการศึกษาศิลปะนี้ลูกได้รับรางวัลที่ใหญ่โต เป็นรางวัลที่คงอยู่ถึง 21 ชาติเกิดต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ทุกวันนี้รัฐบาลจัดล๊อตเตอรี่ พ่อนี้ให้รางวัลแก่ลูก และท่านสอนอะไรแก่ลูก? ท่านพาลูกไปสู่ข้างบนสุดอย่างแท้จริงไปยังบ้านของลูก เวลาที่ลูกจดจำว่าบ้านของลูกอยู่ที่ไหน และอาณาจักรที่ลูกสูญเสียไปอยู่ที่ไหนราวนี้ได้แย่งชิงอาณาจักรนั้นไปจากลูก เวลาอีกครั้งหนึ่งลูกกำลังจะได้กลับไปยังบ้านดั้งเดิมของลูกและจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของลูกด้วยเช่นกัน ไม่มีใครรู้ว่าดินแดนแห่งการหลุดพ้นคือบ้านของลูก บัดนี้จึงดูว่าพ่อมาจากที่ใดเพื่อสอนลูกๆ ของท่าน! ท่านมาจากที่ห่างไกลมาก! ดวงวิญญาณเป็นจรวดด้วยเช่นกัน พวกเขาพยายามขึ้นไปและดูว่ามีอะไรอยู่บนดวงจันทร์และดวงดาว ลูกๆ เข้าใจว่าดวงจันทร์และดวงดาวเป็นแสงสว่างสำหรับเวทีนี้ เช่นเดียวกับที่พวกเขามีแสงไฟบนเวทีละคร ที่นี่ ลูกก็ติดภาพแสดงเรื่องราวเป็นตอนๆ ที่มีดวงไฟในพิพิธภัณฑสถานเช่นกัน นี่ก็เป็นโลกที่ไม่มีขีดจำกัดที่มีดวงอาทิตย์ดวงจันทร์และดวงดาวให้แสงสว่าง ผู้คนเชื่อว่าดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นเทพ แต่เหล่านั้นไม่ใช่เทพ เวลาที่ลูกเข้าใจว่าพ่อมาเปลี่ยนลูกจากนายธรรมดาก็กลายเป็นเทพได้อย่างไร มีพระอาทิตย์แห่งความรู้ พระจันทร์แห่งความรู้และดวงดาวที่โชติแห่งความรู้ ลูกๆ ได้รับชีวิตใหม่ที่ไม่มียุติเลสเตยความรู้นี้ ลูกไปไกลมาก! พ่อได้แสดงวิถีกลับบ้านแก่ลูก ปราศจากพ่อแล้วก็ไม่มีความสามารถกลับบ้านได้ ลูกเข้าใจสิ่งนี้เมื่อพ่อมาและสอนลูก ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าเพียงเมื่อลูกดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ลูกจึงสามารถกลับบ้านได้ ลูกจะต้องกลับมาบริสุทธิ์ด้วยพลังโยคะหรือด้วยพลังของการลงโทษ พ่อยังคงบอกลูกว่ามากเท่าที่ลูกจดจำท่านลูกจะกลับมาบริสุทธิ์มากขึ้นเท่านั้น ด้วยการไม่จดจำท่านลูกก็คงอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์และจะต้องมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษมากมาย และสถานภาพใดที่มีอยู่จะถูกทำลาย พ่อเองนั่งที่นี่และอธิบายว่าลูกสามารถกลับบ้านได้อย่างไร ลูกไม่ได้รู้ว่าธาตุบราห์มาคืออะไรหรือดินแดนที่ละเอียดอ่อนคืออะไร นักเรียนไม่รู้สิ่งใดในตอนแรกแต่พวกเขาเริ่มที่จะเข้าใจเมื่อการศึกษาของเขาเริ่มขึ้น ความรู้บางอย่างก็เป็นระดับต่ำและความรู้บางอย่างก็เป็นระดับสูงมาก เมื่อลูกทำข้อสอบเพื่อเป็นข้าราชการของอินเดีย (I.C.S) กล่าวได้ว่าลูกนั้นเต็มไปด้วยความรู้ไม่มีความรู้ใดสูงไปกว่านี้ ลูกเช่นกันกำลังเรียนการศึกษาที่สูงส่งอย่างยิ่งในเวลานี้! พ่อแสดงวิถีที่จะกลับมาบริสุทธิ์แก่ลูก: ลูกๆ ถ้าลูกจดจำพ่อผู้เดียว ลูกก็จะเปลี่ยนจากไม่บริสุทธิ์เป็นบริสุทธิ์ โดยดั้งเดิมลูกดวงวิญญาณเคยบริสุทธิ์และเคยอาศัยอยู่เบื้องบนในบ้านของลูก เมื่อลูกเคยอยู่ในยุคทอง ในชีวิตของการหลุดพ้น ผู้อื่นทั้งหมดนั้นอยู่ในที่อาศัยของการหลุดพ้น ลูกสามารถเรียกที่อยู่อาศัยของการหลุดพ้นและที่อยู่อาศัยของการหลุดพ้นในชีวิตว่าเป็นวัดของชีวา (ชีวาอายุ) ชีวาบาอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งการหลุดพ้นและลูกๆ ดวงวิญญาณก็อาศัยอยู่ที่นั่นเช่นกัน นี่คือนิเวศทางจิตวิญญาณที่สูงที่สุด ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าพวกเขาต้องการไปและอาศัยอยู่บนดวงจันทร์ พวกเขาพยายามอย่างหนักมาก พวกเขาแสดงความกล้าหาญ พวกเขาขึ้นไปหลายล้านไมล์สู่เบื้องบน! อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้สมความปรารถนาแต่ความปรารถนาของลูกได้รับการเติมเต็ม พวกเขามีความภูมิใจทางวัตถุที่จอมปลอม ลูกมีความภูมิใจทางจิตวิญญาณ พวกเขาแสดงความกล้าหาญอย่างมากสำหรับสิ่งต่างๆ ของมาตา พวก

เขาได้รับการปรบมือและได้รับการแสดงความยินดีอย่างมากมาย พวกเขาได้รับเงินมากมายอาจเป็นจำนวนห้าถึงสิบล้านรูปี ลูก ๆ มีความรู้ที่เงินทั้งหมดที่พวกเขาได้รับนั้นกำลังจะถูกทำลาย เหลือเพียงไม่กี่วันเท่านั้น วันนี้มีอะไรและพรุ่งนี้จะมีอะไร? วันนี้ลูกคือผู้อยู่อาศัยในนรกและวันพรุ่งนี้ลูกจะเป็นผู้อยู่อาศัยในสวรรค์ นี่ไม่ได้ใช้เวลานาน ของพวกเขาคือพลังทางวัตถุแต่ของลูกคือพลังทางจิตวิญญาณซึ่งเพียงลูกเท่านั้นที่รู้ พวกเขาสามารถไปได้ไกลเพียงใดด้วยพลังทางวัตถุ? พวกเขาอาจไปถึงดวงจันทร์และดวงดาวแต่แล้วสงครามก็จะเริ่มขึ้นและแล้วพวกเขาทั้งหมดจะตาย ศิลปะของพวกเขาจะจบสิ้นที่นั่น สิ่งนั้นคือศิลปะทางวัตถุที่สูงสุด ของลูกคือศิลปะทางจิตวิญญาณที่สูงสุด ลูกไปสู่ดินแดนของความสงบซึ่งเรียกได้ว่าเป็นบ้านที่แสนหวานด้วยเช่นกัน ผู้คนเหล่านั้นไปสู่เบื้องบนที่สูงมาก ลูกคำนวณว่าลูกขึ้นไปสูงกี่ไมล์ ลูกเป็นอะไร? ดวงวิญญาณ! พ่อถามว่า: ลูกสามารถคำนวณได้หรือไม่ว่าพ่ออาศัยอยู่ห่างไกลไปกี่ไมล์? พวกเขาสามารถคำนวณและพูดว่าเขาได้ไปมากี่ไมล์ก่อนที่จะกลับมา พวกเขาจะมีดวงวิญญาณอย่างมากและคิดวิธีที่จะไปและวิธีที่พวกเขาจะกลับ พวกเขาทำเสียงดังมาก เสียงอะไรที่ลูกทำ? ไม่มีใครรู้ว่าลูกไปที่ใดและลูกกลับมาอย่างไร เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ถึงรางวัลที่ลูกได้รับ เป็นสิ่งที่อัศจรรย์! เป็นความอัศจรรย์ของบาบา! ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกอาจพูดว่านี่ไม่ใช่สิ่งใหม่ ทุกห้าพันปีพวกเขาจะยังคงฝึกฝนสิ่งนี้ ลูกเข้าใจตอนต้นตอนกลางและตอนจบของช่วงเวลาของละครนี้อย่างชัดเจนมาก ดังนั้นลูกควรมีความซาบซึ้งอยู่ในกับสิ่งที่บาบา กำลังสอนลูกอยู่ ลูกกำลังทำความเข้าใจพยายามที่สูงส่งมากและลูกจะทำสิ่งนี้อีกครั้งหนึ่ง ไม่มีใครอื่นที่รู้สิ่งเหล่านี้ พ่อฉันแผ่ตน ท่านอธิบายแก่ลูกอย่างมากทุกวัน ท่านให้ความรู้อย่างมากแก่ลูก ผู้คนเหล่านั้นเพียงแต่ไปยังสถานที่ที่มีขีดจำกัดแต่ลูกไปยังสถานที่ที่ไม่มีขีดจำกัด พวกเขาไปยังดวงจันทร์แต่นั้นเป็นเพียงแสงสว่างขนาดใหญ่ไม่ใช่อะไรอื่น โลกมีขนาดเล็กมากเมื่อมองลงมาจากที่นั่น มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างความรู้ทางโลกของพวกเขาและความรู้ของลูก ลูกดวงวิญญาณเล็กมากแต่ลูกก็เป็นจรวดที่เร็วมาก ดวงวิญญาณอาศัยอยู่เบื้องบนและแล้วก็ลงมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา ผู้เดียวนั้นคือดวงวิญญาณสูงสุด แต่ท่านจะได้รับการกราบไหว้ได้อย่างไร? การกราบไหว้จะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน บาบาได้อธิบายแล้วว่าเป็นเวลาครึ่งวงจรที่มีความรู้, กลางวัน และเป็นเวลาอีกครั้งหนึ่งที่มีบัคคี, กลางคืน เวลานั้นลูกกำลังได้รับความรู้ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน จะไม่มีสิ่งใดเลยของความรู้ในยุคทองด้วยเหตุนี้เองยุคนี้จึงเรียกได้ว่าเป็นยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด บาบาทำให้ลูกทั้งหมดสูงส่งที่สุด ลูก ๆ ดวงวิญญาณไปไกลมาก! ลูกมีความสุขในสิ่งนี้ พวกเขาแสดงถึงศิลปะของพวกเขาเพื่อว่าจะสามารถได้รับเงินมากมาย ไม่ว่าพวกเขาจะได้รับมากเพียงใดก็ตาม ลูกเข้าใจได้ว่าเขาจะไม่สามารถนำอะไรไปกับพวกเขาได้ ทุกคนกำลังจะตายเพราะทุกสิ่งกำลังจะถูกทำลาย เวลานั้นลูกได้รับเพชรพลอยที่มีค่ามากมายที่ลูกไม่สามารถคำนวณคุณค่าได้ แต่ละคำพูดนั้นมีค่าหลายแสนรูปี ลูกได้ฟังคำพูดเหล่านั้นมาเป็นเวลานาน มีความรู้ที่มีค่าอย่างมากในกิตะ นี่เป็นเพียงกิตะที่เรียกได้ว่าเป็นกิตะที่มีค่ามากที่สุด กิตะที่บรรจุข้อกำหนดที่สูงส่งของพระเจ้าคือเพชรพลอยของทุกคัมภีร์ ผู้คนเหล่านั้นยังคงศึกษาที่ต่อไป แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายและไม่เข้าใจว่าอะไรจะเกิดขึ้นด้วยการศึกษาที่กิตะ พ่อพูดว่า: เวลานั้นจดจำพ่อ แล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ถึงแม้ว่าพวกเขาศึกษาที่กิตะแต่ไม่แม้แต่คนเดียวที่มีโยคะกับพ่อ พวกเขาเรียกพ่อว่าอยู่ทุกหนทุกแห่ง พวกเขาไม่สามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้ รูปภาพของลักษมีและนารายณ์เวลานี้อยู่เบื้องหน้าลูก ทั้งสองเรียกได้ว่าเป็นเทพเพราะมีคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกดวงวิญญาณต้องกลับมาบริสุทธิ์และแล้วลูกทั้งหมดต้องกลับบ้าน ไม่มีมนุษย์มากมายนักในโลกใหม่ ดวงวิญญาณอื่นทั้งหมดต้องกลับบ้าน พ่อกำลังให้ความรู้ที่น่าอัศจรรย์ที่สุดแก่ลูกด้วยความรู้ที่ลูกจะกลับมาสูงส่งอย่างยิ่งและเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นเทพ ดังนั้นลูกควรให้ความสนใจต่อการศึกษานี้อย่างมาก ผู้นี้ก็เข้าใจด้วยเช่นกันว่าความใส่ใจใดก็ตามที่เขาได้มีเมื่อวงจรที่แล้วเขาจะให้ความใส่ใจเดียวกันนั้นในขณะนี้ ลูกสามารถเข้าใจสิ่งนี้สำหรับตัวของลูกเอง พ่อมีความพอใจที่ได้ยินข่าวงานรับใช้ของลูก ถ้าลูกไม่เขียนจดหมายถึงพ่อเลยก็เป็นที่น่าพอใจได้ว่าโยคะสติปัญญาของลูกได้ถูกดึงไปสู่ก่อนกรวดก่อนหินและลูกดวงวิญญาณได้มีสำนึกเป็นร่างและได้สัมผัสพ่อ มิฉะนั้นลูกลองคิดว่าเมื่อมีการแต่งงานที่มีความรักพวกเขาก็มีความรักที่มากมายแก่กันและกัน อย่างไรก็ตามต่อมาบ้างก็เปลี่ยนใจและแม้แต่ภรรยาของตน การแต่งงานที่มีความรักของลูกเป็นไปกับผู้เดียวนั้น พ่อมาและให้คำแนะนำตัวของท่านแก่ลูก ลูกไม่ได้รับคำแนะนำตัวของท่านโดยอัตโนมัติ, พ่อต้องมา พ่อมาเมื่อโลกได้กลับมาเก่า อย่างแน่นอนที่ท่านเพียงแต่มาในยุคของการบรรจบพบกันเพื่อทำให้โลกเก่ากลับมาใหม่ หน้าที่ของพ่อคือก่อตั้งโลกใหม่ ท่านทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์และดังนั้นควรจะมีความรักอย่างมากมายสำหรับพ่อ! และแล้วเหตุใดลูกจึงพูดว่า “บาบา ลูกสัมผัสพ่อ”? พ่อสูงส่งอย่างมาก! ไม่มีผู้ใดเลยที่สูงกว่าท่าน ผู้คนพยายามอย่างหนักมากที่จะได้รับการหลุดพ้น พวกเขาพยายามหลายวิธีมาก มีการโกหกและการหลอกลวงอยู่มากมาย มหาฤษี ฯลฯ ได้รับการยกย่องอย่างมากมาย รัฐบาลก็ได้ให้ที่ดินสิบหรือยี่สิบเอเคอร์แก่พวกเขา ไม่ใช่ว่ารัฐบาลนั้นจะไม่เลื่อมใสในศาสนา มีรัฐมนตรีบางคนที่เลื่อมใสในศาสนาและรัฐมนตรีบางคนที่ไม่เลื่อมใสใน

ศาสนา บางคนนั้นไม่เชื่อในศาสนาเลย มีคำกล่าวว่า “ศาสนาคืออำนาจ” ชาวคริสต์นิกายมีอำนาจมากจนกระทั่งได้กลืนบาร์ตทั้งหมด ในเวลานี้ไม่มีอำนาจใดเลยเหลืออยู่ในบาร์ตนี้ มีการทะเลาะเบาะแว้งและการต่อสู้ ฯลฯ อย่างมาก บาร์ตเดียวกันนี้เคยเป็นเช่นไรก่อนหน้านั้น? ไม่มีใครรู้ว่าพ่อมาอย่างไรและพ่อมาที่ไหน ไม่มีใครรู้สิ่งใดเลย ลูกเข้าใจว่าพ่อมาในดินแดนที่ตกต่ำที่สุดและไม่บริสุทธิ์ที่มีพระเจ้า ผู้คนเป็นเช่นที่ว่าเขากินสิ่งใดก็ได้ ผู้คนของบาร์ตเคยเป็นไวชนาพ (มังสวรีตี) ที่สุด นี่เคยเป็นอาณาจักรของไวชนาพใช่หรือไม่? มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างเหล่าเทพที่บริสุทธิ์และยิ่งใหญ่เหล่านั้นและผู้คนในขณะนี้ที่รับประทานทุกสิ่ง! แม้กระทั่งคนป่าที่นี้ก็ยังกินคน สภาพของบาร์ตได้กลายเป็นอะไรไปแล้ว! เวลานี้พ่ออธิบายถึงความลับของทุกสิ่งทั้งหมด บาบาให้ความรู้ทั้งหมดแก่ลูกตั้งแต่นจนจนถึงล่าง ลูกคือกลุ่มแรกที่มาบนโลกนี้และแล้วประชากรมนุษย์ก็เพิ่มขึ้น ในเวลาอันสั้นจะมีเสียงร้องของความทุกข์พวกเขาจะเฝ้าแต่จะร้องไห้ต่อไป จงดูสิว่ามีความสุขมากเพียงใดในสวรรค์! จงมองดูสัญลักษณ์ของเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก ลูกๆ ต้องเข้าใจสิ่งนี้ทั้งหมด นี่คือการศึกษายิ่งใหญ่มาก! พ่ออธิบายทุกสิ่งอย่างชัดเจนมาก! ท่านอธิบายถึงความลับของลูกประจำด้วยเช่นกัน พุ่ห้อยนั้นหมายถึงชีพบาบา และแล้วเพราะว่านี่คือหนทางครอบครัวจึงมีลูกปิดคู่ ผู้ที่อยู่ในหนทางของความโดดเด่นไม่มีสิทธิ์ใดที่จะหม่นลูกประจำ นี่คือลูกประจำของเหล่าเทพ พวกเขาได้ประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรนั้นได้อย่างไร? ในหมู่ลูกด้วยเช่นกันลูกนั้นต่างลำดับกันไป ลูกบางคนสามารถอธิบายแก่ใครก็ตามอย่างไม่พลาดกลัว ลูกพูดว่า: จงมาและเราจะบอกท่านถึงสิ่งที่ไม่มีความสามารถบอกท่านได้ นอกจากชีพบาบาแล้วไม่มีใครเลยที่แม้แต่จะรู้อะไรนี้ ใครได้สอนราชาโยคะแก่พวกเขา? ลูกต้องนั่งกับพวกเขาและอธิบายอย่างอ่อนหวานมากกว่าพวกเขาได้ใช้แปดสิบสี่ชาติเกิดได้อย่างไร และพวกเขาได้กลายเป็นเทพ นักรบ พ่อค้า และศูทร ฯลฯ อย่างไร ความรู้ที่พ่อให้ลูกนี้ง่ายดายมากแต่ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ด้วยเช่นกันเพราะเพียงเมื่อนั้นลูกจึงสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ ลูกคือผู้ที่ก่อตั้งความสงบทั่วทั้งโลก พ่อให้โชคแห่งอาณาจักรนั้นของลูกแก่ลูก ท่านคือผู้ประทาน ท่านไม่ได้รับสิ่งใด อาณาจักรนั้นคือรางวัลของการศึกษา ไม่มีใครอื่นใดเลยที่สามารถให้รางวัลนี้แก่ลูกได้ ดังนั้นเหตุใดจึงไม่จดจำพ่อเช่นนี้ด้วยความรักเล่า? ลูกจดจำพ่อทางโลกของลูกได้ตลอดชีวิต แล้วเหตุใดลูกจึงไม่สามารถจดจำพ่อเหนือโลกเล่า? พ่อได้บอกลูกแล้วว่านี่คือสนามรบ การที่จะกลับมาบริสุทธิ์ต้องใช้เวลามากกว่าสงครามจะจบสิ้น ไม่ใช่ว่าผู้ที่ได้มาในตอนเริ่มต้นจะกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ บาบาพูดว่าสงครามของลูกกับมายาจะเกิดขึ้นด้วยกำลังแรง มายานั้นมีพลังมากจนกระทั่งเธอเอาชนะแม่ลูกๆ ที่ดีมากได้ ผู้ที่ล้มลงจะสามารถไถ่ถอนเมอร์ลีย์ได้อย่างไร? พวกเขาไม่ไปที่ศูนย์และดังนั้นพวกเขาจะสามารถค้นพบสิ่งใดได้อย่างไร? มายาทำให้พวกเขาไม่มีค่าแม้แต่สตางค์เดียว ถ้าพวกเขาศึกษาเมอร์ลีย์ก็จะสามารถอยู่อย่างตื่นตัวได้ อย่างไรก็ตามพวกเขาจะไม่ว่างเว้นในการทำงานที่สกปรก ลูกที่รู้คิดจะต้องอธิบายแก่พวกเขา: เธอได้พ่ายแพ้ต่อมายาอย่างไร บาบาบอกอะไรแก่เธอแต่เธอก็ยังกำลังไปไหน! เมื่อลูกเห็นว่ามายากำลังกินผู้อื่น ลูกควรพยายามที่จะช่วยเหลือพวกเขาเพื่อว่ามายาจะไม่กลืนพวกเขาไปทั้งหมด พวกเขาจะต้องได้รับการทำให้มีสติขึ้นอีกครั้ง มิฉะนั้นแล้วเพราะพวกเขาประณามชื่อของสัทกูร พวกเขาจะไม่ได้รับสถานภาพที่สูง อัจชะ ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้าจากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงเรียนรู้ศิลปะของความเยียบสงบจากพ่อและไปอยู่เหนือโลกที่มีขีดจำกัดนี้สู่โลกที่ไม่มีขีดจำกัด ด้ยการให้ความรู้ที่นำอัสจรรยนี้แก่เรา พ่อกำลังให้รางวัลที่ยิ่งใหญ่อย่างยิ่งแก่เรา และดังนั้นจึงควรมีความซาบซึ้งในสิ่งนั้น
2. ลูกจะต้องทำงานรับใช้อย่างไม่พลาดกลัวในวิธีที่สนุกสนานอย่างยิ่ง จงเต็มไปด้วยพลังในสนามรบกับมายาและได้รับชัยชนะเหนือเธอ จงฟังเมอร์ลีย์และอยู่อย่างตื่นตัวและให้แรงบันดาลใจผู้อื่นที่อยู่อย่างตื่นตัว

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้พิชิตวัตุธาตุและมายา ผู้ที่ให้ประโยชน์กับทุกคนในยุคแห่งการให้คุณประโยชน์นี้ ยุคบรรจบพบกันคือ ยุคของการให้คุณประโยชน์ ในยุคนี้ จงมีสำนึกในความเคารพตนเองอยู่เสมอว่า ฉันคือ ดวงวิญญาณที่ให้คุณประโยชน์ และหน้าที่ของฉันคือ การให้ประโยชน์กับตนเองก่อน จากนั้นจึงให้ประโยชน์กับผู้อื่น ไม่เพียงเฉพาะกับมนุษย์เท่านั้น เรายังเป็นผู้ให้ประโยชน์แม้กับวัตุธาตุด้วย ด้วยเหตุนี้ เราจึงถูกเรียกว่าผู้พิชิตวัตุธาตุและมายา เมื่อดวงวิญญาณ ผู้มีชีวิตกลายเป็นผู้พิชิตวัตุธาตุ วัตุธาตุก็จะกลายเป็นบ่อเกิดของความสุขได้ แล้วลูกจะไม่ติดกับอยู่กับความผันผวนของวัตุธาตุหรือมายา บรรยาภาสที่ไร้ประโยชน์จะมีอาจส่งผลกระทบต่อลูกได้

คติพจน์: จงให้ความเคารพต่อความคิดของกันและกัน แล้วลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าต่อการได้รับความเคารพ --- โอม ชานติ ---